

СТУДІЯ

СПІУДентський
самвидав

В цьому номері:

Катя Пономаренко

Акулята пера готові до бою!

Нарешті дочекалися! Попри всі перешкоди і сумніви, 17 червня в ІФЖ відбулася довгоочікувана посвята першо(вже майже друго)курсників в журналістику.

Тепер наші кольори – чорний і зелений.

Нагадуємо, що на конкурс протягом декількох місяців всі бажаючі студенти спеціальності «Журналістика» подавали свої матеріали в різних жанрах, в тому числі й теле-радіо сюжети. За підсумками конкурсу кожний учасник отримав диплом, підписаний директором ІФЖ Володимиром Олексенко. Журі відзначило всіх, а ті, хто не подав свої доробки, заздрісно облизувалися і, мабуть, міркували, які матеріали подадуть на «СТУДPRESS-2012». Дипломи отримали також колективи інститутських «самвидавів», що було справж-

нім сюрпризом для них. До речі, колектив нашої «СТУДії» переміг у номінації «Команда року».

Але найцікавішою була посвята юних журналістів, адже на них чекало багато несподіванок. Спочатку вони скуштували журналістського хліба з перцем («щоб матеріали були такими ж гострими»), потім хліб з гірчицею («щоб брехня язика пекла») і скибки лимону, які вони

повинні були з'їсти, не скривившись («щоб завжди тримати обличчя»). А запили цю смакоту на поєм із засекреченої пляшки (не лякайтесь, це був сік). Після цього першокурсники передавали один одному свічку, говорячи на камеру, чого вони прагнуть досягти в майбутньому. А потім всі побігли на вулицю фотографуватися, а найдружніші й найсміливіші – святкувати визначну подію.

Цей день став історичним моментом, адже 17 червня в ІФЖ наробилася нова традиція,

яка має за мету захопити, згуртувати студентів, і, сподіваємося, закріпитися назавжди. Особливо хочеться подякувати викладачу нашої кафедри Наталі Орловій за свято, яке вона для нас влаштувала. Ні для кого не секрет, що і конкурс, і посвята не відбулися б без ініціативи цієї активної жінки. Годі й говорити, що навіть своїми словами Наталя Василівна надихає нас на самовдосконалення і праці. Редакція газети «СТУДІЯ» ще раз вітає без 5 хвилин другокурсників нашої спеціальності і нагадує, що вже можна збирати свої доробки для конкурсу «СТУДPRESS-2012»!

Как достать соседа

Правила хорошего тона или как достать соседа

Понимание и терпимость к сожителю иногда идут в разрез с такими понятиями, как здравомыслие и самообладание. Так как в быту появляются все те привычки и принципы, к которым привязан студент, очень трудно со своим багажом предпочтений пойти на компромисс с другим человеком. Однако нужно уметь не только отстаивать свои интересы, но и мириться с чужими причудами, если, конечно, в ваши планы не входит достать соседа по комнате.

Что упало – то пропало

К примеру, если судьба закинула вас на верхний этаж двухъярусной кровати и вы к тому же любитель чтения перед сном, то будьте бдительны. Уснув с книгой в руке, не факт, что вы с ней проснетесь. И потом не удивляйтесь, что сосед, спящий «этажом ниже» не отвечает вам добродушием. А как еще ему реагировать на то, что ваша литература среди ночи приземлилась на его многострадальную голову? Поэтому желательно соблюдать правила безопасности и не читать в прямом смысле слова тяжелую литературу на высоте 2го яруса кровати. В противном случае о взаимопонимании и терпимости говорить будет сложно.

Утро вечера... не лучше

Как известно, понедельник – день тяжелый, а особенно тяжелым выдается его утро, как и начало любого другого учебного дня. А таковым, увы, его делает вечно орущий будильник. Но что вам может помешать потянуть удовольствие, переставив сигнал на целых 5 минут? Правильно, только еще 3 таких же противосон-

ных устройства, попеременно раздражающие всех спящих! Ведь в действительности встать при первом же сигнале будильника – это подвиг. Однако всем гораздо интересней доводить его до хрипоты. Но если достать соседей необходимость – не откладывайте на вечер то, что можно сделать утром.

Скатертью дорога

Такими словами обычно намекают на то...вернее, посылают туда... В общем, стремятся побыстрее выпроводить за порог. Не хотите услышать эту фразу в свой адрес? Тогда не стоит изображать особо бурную радость, собирая чемоданы домой. Особенно не стоит этого делать, если кроме вас поездку в родные места никто не планирует в связи с 5-ой парой и другими прискорбными обстоятельствами. Подбодрить остающихся можно вашими советами на высокие цены билетов, долгую, ухабистую дорогу, калорийную домашнюю пищу, от которой вы полнеете. И не забудьте при этом подчеркнуть выгоду от пребывания в общежитии (экономия средств, нервов, 2 дня полноценного сна). Тогда вполне возможно вместо «скатертью дорога» услышать другую пару слов – «счастливого пути».

Делить пространство на четырех не так уж просто в комнатке 3x5. Поэтому подумайте, стоит ли накалять и без того тесную обстановку, или можно поубавить свой эгоизм. Возможно, ваши сожители в отличие от вас предпочитают спать без света ночника, а вы – не любите громкой музыки. У каждого свои причуды и «тараканы в голове», но прислушиваясь к окружающим, вы имеете шанс, что они прислушаются к вам.

Олександр Іванчук

Як вчать студентів-журналістів в ХДУ

Цього року Херсонський державний університет видав 14 дипломів бакалаврам спеціальності «Журналістика». За словами одного з викладачів, тільки половина «нормально пишуть». Щодо працевлаштування, буде добре, якщо ця «нормальна» половина дійсно знайде роботу. Та чи буде попит на цих випускників? Адже я особисто знайомий із процесом навчання на цій спеціальності й недоліками підготовки майбутніх журналістів.

Болючим як для студентів, так і для викладачів є відсутність необхідних технічних засобів для навчання, адже «на пальцях» пояснювати якусь тему, а тим паче зрозуміти – за межами можливого. Але в нашому інституті це реально. Уявіть собі вивчення дисциплін, які потребують безпосередньо телевізійного, радійного чи зображального обладнання, без нього. Хоча в нас є комп'ютерний клас, який самі викладачі зі сміхом крізь сльози

називають музеєм. Назва сама за себе говорить яскраво, тут і додати нічого.

Негативним також є те, що готують нас здебільшого викладачі-філологи. Це відбивається на їхній викладацькій діяльності. Та й дисципліни складені в міністерствах не радують – складається враження, що з нас готують все-таки філологів. Наприклад, кількість годин української мови вражає. Необхідно – згоден, але чому тоді російська та англійська мова, потрібні в сучасному світі, проходять як факультативні заняття? А така необхідна дисципліна, як «Психологія», викладається вся за один модуль та тільки поверхово і суто теоретично, хоча журналістам знання психології людини, її поведінки не завадять.

Відчувається значна нестача часу на практичне виконання завдань. Що тоді говорити про журналістику? Адже майбутньому спеціалісту потрібно «набивати руку»! Майже

всі дисципліни мають наголос на теорію, інколи зовсім не близьку журналістиці.

Цей список можна продовжувати, та зрештою не все так погано. Оптимістичним є прагнення самих викладачів чомусь навчити і оптимістична налаштованість студентів, які при бажанні стануть не гіршими від сучасних херсонських журналістів.

Патріотичне «баранство»

Що таке патріотизм? Це цитування "Кобзаря" та знання його напам'ять? А, можливо, це татування з зображенням герба країни? Чи патріотизм - це фарбування власного авто в національні кольори? А, може, патріот - це той, хто сидить на кухні, їсть сало з цибулею та чорним хлібом і співає народних пісень...

Та ні, патріотизм - це у ніякому разі не зовнішнє, не показне. Це глибоко всередині. Це сама сутність і дух людини. Втім, все одно в термін "патріотизм" кожен вкладає своє. І потрібно бути чесним, насамперед, з самим собою у такому питанні, оцінювати свої діяння у світлі "яка з цього користь державі?"

І як не дивно, але саме такі високі ідеали можуть бути згаданими у ситуаціях, максимально далеких від патріотизму — пов'язаних з грошима. Виявляється, їх кількість може визначити "ступінь патріотичності душі". З першого погляду суцільна нісенітниця. Але...

ХДУ славиться активною роботою з талановитими студентами. На кожному чи то інституті, чи то факультеті студенти співають/танцюють, і керівництво залюбки заохочує таке мистецтво. Чи хочуть самі "гризуни граніту науки" так духовно розвиватися, ніхто не питає. Адже мистецтво, як і краса, потребує жертв.

В нашому альма-матер є дуже гарний фестиваль мистецького плану "Молода хвиля" - щорічний концерт в актовому залі ХДУ і подальший гала-концерт в ККЗ "Ювілейна". Досить-таки гарний проект, що можна назвати "бальзамом на душу" для керівництва навчального закладу. Але, як і будь-яке гарне видовище, "Молода хвиля" має іншу, матеріальну сторону медалі — це все чогось коштує, і хтось має за це все платити. Так як кожна «гілка» ХДУ робить окремі виступи, то і логічно, що свої витрати на концерт кожен покриває сам. Якщо гучно, то це гроші, що беруться з фонду інституту чи факультету. Простіше - це кошти, що здають студенти у цей самий фонд. Тобто студент платить, потім виступає, захищає честь своїх — ось це патріотизм!

Але якщо з оглядом художньої самодіяльності в актовому залі, зда-

ється, все зрозуміло, то з гала-концертом в "Ювілейній" виникає ще одне питання - хто оплачує аренду цієї зали? А відповідь дуже проста — одногрупники та друзі тих, хто удостоївся виступати на цьому концерті розкуповують

квитки і вщент забивають залу, створюючи при цьому такий невідробний дух патріотизму, що захоплює дихання, і в інших "вишах" міста з'являється привід для заздрощів. Ось така картина вимальовується для тих, хто не знає, так би мовити, кухні "Молодої хвилі". А головна таємниця полягає у тому, що квитки просто-напросто примусово нав'язу-

ються студентам, які отримують ще одну можливість витратити свої гроші. Та, на жаль, це і не є таємницею. А якщо здоровий глузд прокидається і починає говорити, що так неправильно, його дуже швидко повертають до сплячки фрази типу "Так було завжди", "Нічого не змінити", "Так усюди", "Небажання однієї групи нічого не вирішать", "Ти один нічого не зробиш - здавай гроші". А де ж те, про що говорять у всіх медіа, на форумах і інших зонах проживання здорового глузду — «почни з себе», «в твоїх силах змінити країну на краще», «ти не один»?

Як на мене, відмовки на кшталт «так було завжди» якнайменше є синдромом стада овечок. А якщо брати трішки серйозніше — це одна з характерних рис українського народу останніх декількох років. І не потрібно говорити, що це менталітет. Наш менталітет - це споконвічна праця, доброта людей, дух боротьби. Але ні в якому разі не «ярмування» під гнітом. Так, це було. Але українець кожного разу виривався. Тому ось це «хавання»

того, що дають, мовчазна покірність - це не менталітет! Це те, що НАВ'ЯЗУЄТЬСЯ!

Спускаючись з неба на землю, згадується тема, яка мала б стати фабулою всього тексту — патріотизм. Яким чином може відноситися патріотизм до примусового здавання грошей на квитки? А дуже просто — ти здав гроші, значить ти справжній патріот, робиш все на користь інституту. Але ж потім ніхто не слідкує за подальшим шляхом квитків — профорг принесла ці папірці, ніхто не хоче йти, розкинули загальну вартість на кількість студентів, здали, віднесли гроші у фонд. І все. А чи прийде хтось "попатріотичать" чи ні, то вже справа 25-та. Це не патріотизм з боку керівництва. Це скоріш вгамування власних амбіцій. А повні зали тримаються на СПРАВЖНЬОМУ ПАТРІОТИЗМІ СТУДЕНТІВ!

А якщо ненароком частина студентів почує свій власний внутрішній голос, здоровий глузд і не захоче викидати гроші на те, на що не хоче? Так і дитина знає, що це. Це — НЕ ПАТРІОТИЗМ. Це БАРАНСТВО. Це неповага, невдячність до викладацького складу, що допомагає студенту опанувати науку і закриває очі на деякі промахи. Та чи справді викладачі на Вас можуть образитися за відмову в аренді ККЗ "Ювілейної"? Запитайте у власних кураторів.

Життя досить складна штука і не один раз буде ставити зростаючу людину на роздоріжжя. Є 2 варіанти — покірність, впевненість у завтрашньому навчальному дні, в деякій мірі навіть підлабузництво. Та є і другий — підняття голови, позбавлення страху, руйнування міфів про «божественність» влади та неможливість влаштування серйозних покращень в найбільш обмежених керівництвом та правом голосу колах. Це, як і славнозвісний патріотизм, — ВИРІШУЄ КОЖЕН...

Звезда по имени Оля

«Ох уж эти крикливые и шумные журналисты» - так думает каждый преподаватель и студент ИФЖ. Да, да, мы такие – любим жить в движении, быть активными и жизнерадостными. Каждый из нас - индивидуальность, формирующаяся личность. Хотелось бы рассказать про каждого все самое интересное, но всему свое время. В этом номере мы расскажем об одной из самых интересных и загадочных личностей 261 группы.

Бывает, идешь по коридору на 5 этаже и слышишь такой тоненький голосочек, который постоянно возмущается. Это одна из самых позитивных и веселых

девчонок 261 группы – Ольчик Коктомова. Наверное, не было и дня, чтоб она чем-нибудь не удивила свою группу – что-то как скажет, так хоть умирай со смеху. Даже когда у нее совсем нет настроения и она злющая, как дикий пес, частичка позитива всегда присутствует в этой маленькой Маргарет Тетчер.

Именно благодаря Оле большинство девчонок в нашей группе окончательно убедились в том, что «все мужики одинаковые». Эту фразу от нее наш бедный Иванчук слышит почти каждый день:

- Иванчук, купи мне водички!
- Нет, Оля. У меня денег нет!
- Ну вот! Все вы, мужики, одинаковые.

И приходится Саше идти и покупать, иначе Оля ему покажет «богатырскую силу».

Но помимо того, что Ольчик является нашим маленьким энерджайзером, она просто невероятный друг – с ней очень приятно и весело общаться, скучно не будет никогда. Ах, как же можно не упомянуть о том, что наша малышечка является одной из членов клуба «Буфет – это сила!». Уже и не пересчитать, сколько пирожков прошло через это милое создание. Только кончается пара и сладенькая троица – Иванчетто, Алинка и Олли уже бегут в диком голоде в буфет.

Про нее можно писать романы, петь серенады, чем, наверное,

вскоре и займется воздыхатель нашей Оли – Олежка Вокалюга. Ну а мы будем только рады этому. Да что там говорить – она как бесконечная книга, которую всегда хочется читать (даже если ты терпеть не можешь это занятие). Оля так же, если говорить серьезно, одна из немногих, кто обладает правдолюбием и жаждет справедливости. Обожаю, когда она всегда говорит то, что думает, не лукавит, всегда остается самой собой в любой ситуации.

Люди, если вы знакомы с этой малышечкой, то вам невероятно повезло – других таких больше нет. Ведь больше ни от кого вы не услышите: «Ура, ура, и все-таки у меня задница меньше, чем у Алины Полигешко!», или «Ану, посмотрите, у кого зад больше: у меня или у Алины». Эх... Без нее 261 группа не была бы такой, которой она есть сегодня. Олечка, мы тебя любим и ценим!

Посміємося?

Сміх - унікальне явище. До сьогоднішнього дня невідомо, як саме він виникає і з якої причини. Спробуємо розібратися, навіщо він нам потрібен.

Не дарма кажуть люди, що ми сміхом "вибухаємо", адже цей емоційний прояв так важко контролювати. Психологи нам доводять, що це явище - наш щит. Потрапляючи у незрозумілу, парадоксальну ситуацію, мозку потрібно себе захистити, тому відбувається така бурхлива реакція.

Навіть малюкові відомо, що, попри все, сміх - це здоров'я. Чи знали ви, що під час сміху задіюється близько 80 груп м'язів, а нестримні веселощі

більше 5 хвилин знімають стан депресії та благотворно впливають на серце і легені? Це ж яка нічогенька фізкультура! Навіть схуднути допомагає.

У наш час в розвинутих країнах навіть з'явилася лікувальна йога сміху та сміхотерапія. Уявіть собі, що відкриваєте ви двері, а ваш

лікар замість пігулок починає вам мало не циркову виставу, аби тільки ви посміялися від душі! Причому заняття підбирають саме під ваше почуття гумору. Непогана перспективка, чи не так?

На жаль, Україна сміхотерапевтами поки не славиться.

Але в депресію з цього приводу впадати не треба, особливо в нашій ситуації! У нас тут мало не в кожній аудиторії свій сміхотерапевт-аматор знайдеться. Тож сміймося на здоров'я!

Заур Джафаров

Любите со здоровым смыслом

Молодость - волшебная пора любви, расцвета человеческих сил и светлых помыслов. Но так же это время становления, накопления опыта и просто учебы. Мало кто может похвастаться стабильным заработком до 20 лет. Особенно в такой периферии, как Херсон. Максимум, куда может устроиться студент, не имеющий довольно "мажорных" родителей, так это охранником или

мелким рабочим. Реже - младшим специалистом с соответствующим окладом.

Но любить и быть любимым хочется всем. Всем хочется проводить время с любимой, обнимать, целовать, обмениваться любезностями. Но даже в такой ранний период отношений на арену выходит Его Величество Быт.

Всё начинается, как водится, с мелочей. Избалованной девушке хочется похода в ресторан. И не просто в "гендельк", а в более респектабельное заведение, хочется дорогих напитков и кушаний. Можно еще в кинотеатр съездить, подарок получить, и всё это должно преподноситься немедленно! Как поется в одной песне, Right here, right now! И её совершенно не волнует, что вы оба студенты, что вам даже не перевалило за 20, и особых доходов, кроме как стипендии, случайного заработка и помощи родителей нет.

В последнее время девушки строят отношения не с парнями, мужчинами или даже мальчиками, а с благосостоянием их родителей. Везет т.н. мажорам, которым финансовая помощь от отцов и матерей приходит стабильно и в достаточных размерах. А что же делать юному та-

лантливому студенту, который только учится зарабатывать на хлеб? Идти раздавать бумажки, трудится официантом в ночное время и часто пропускать занятия, нанося ущерб своему прогрессу? Рано или поздно из-за непомерных appetites любимой отношения подходят к логическому концу. Скорее всего, это наилучший выход из такой ситуации.

Ведь вместо принцессы, которая живет тусовками, не представляет свой быт без совершенно ненужных понтов и, извиняюсь, "свистелок и перделок", можно найти адекватную спутницу, которая здраво оценит обстановку и будет делить еще в молодости все невзгоды и радости. Она заплатит почти наравне в ресторане, супермаркете. Поддержит в трудный период. Как в Европе. Ведь там не глупые люди живут, и привычка платить поровну — это отнюдь не жлобство, а здравый рассудок. Люди там от родителей открепляются еще смолodu и живут своей жизнью. Из таких пар, где не требуют в 19 лет машину, квартиру, бриллиантов и дорогих ресторанов, и получают хорошие семьи.

СТУДопрос

Уже совсем скоро мы забудем голос Васыля Степанюча и лицо Валентины Владимировны и полностью отдадим своё туловище и душонку лету! Лето, хоть и одно на всех, но для каждого свое, и чем наши любимые журналисты планируют заниматься в это жаркое время года, мы и решили узнать:

Свалю на море/на дачу/в Израиль

12

Буду уторгать в городе со своей(своим) телочкой/пацанчиком

2

Буду худеть/качаться,чтоб быть таким же клевым,как физвосп

5

Буду сидеть на подоконнике с тонкой сигареткой и чашкой кофе и думать о немней, а за окном будет идти дождь

1

Буду раздавать рекламу окон/дверей,работать официанткой(ом)/пиджейкой(ем)/вожатым(ой)

1

Буду сидеть в контакте,че

2

А так же:

- Я из трудящего народа - пахать на огороде пойду, ну, а может, на практику
- Летом нужно одно - арбайтен, арбайтен и еще раз арбайтен!!!
- Работа в туристическом бюро
- Работа, отдых, бездельничество :) (*просто гениальнее сочитание*)
- Буду хомячить фрукты =)
- Круче всех!!! :)
- Буду жарить тьолачек!
- Буду скучать за Матеко!
- Побываю везде, а еще буду спать и хавать
- Аккордеон ремонтировать, веревки вить, учить укр. язык в СМК.
- Одесса-мама ждет! =)
- Гнить за компом і несамовито бухать
- Тусуватся, бухать, гнать, думать, що потрібно витягнути на стипендію.
- Поїду на море після чого відпочивати в Карпати. Буду займатися спортом, тому що вже кльовіший за фізвосп)))
- А не махнуть ли мне в Париж? Не, лучше в Камышаны!
- Буду катать тули, поеду в Н.К. смотреть на улитку, играть на гитаре, писать, что напишется
- Наверное все-таки решусь все лето [слово извлечено редакцией в связи с цензурой] мужиков =) А то молодость - то проходит (*да...молодость проходит*)
- Буду худеть на работе и хавать много комор. еды на отдыхе!!! =) (*что хавать?!*)

Редакция, как всегда, желает всем счастья, здоровья, хороших любовников\любовниц и верит, что все задуманное свершится (а то и более того). Главное, одевайте панамки, предохраняйтесь (солнцезащитными средствами) и берите самое лучшее и полезное от лета! До сентября ;)

Літ. курілка

Мэри Белая

Хочешь, я подарю тебе море?
Все моря мира и мир всех морей.
Город сегодня опять меня переспорит.
Он гораздо смекалистей и гораздо быстрее.

Хочешь мы будем взлетать всё выше?
Всё выше и выше, до окончания дней.
Город сегодня опять меня передышит.
Он гораздо выносливей, он гораздо сильней.

Знаешь, что город с предплечья рубит?
Рубит и губит, роняет в снег голубей.
Город никогда меня не перелюбит,
Пока я все свои песни пою тебе.

Галина Вишневська

Не питай мене, чому без слів.
Ціле місто мовчки зрозуміє!
Люди тут вже ні про що не мріють,
Идуть не підіймаючи голів...

Не питай мене, чому сумна.
Не жаліюсь на строкату долю,
І себе жалітті не дозволю!
Власну біль ковтаючи до дна...

Не питай мене, чому не ти.
З вільним серцем звикла в світі жити,
Без ненависті, але ж і не любити...
Зайвих мрій руйнуючи мости.

Не питай мене, чому не мій.
І чому не поряд зараз. Де ти?
Розпускають дні свої тенета,
Вщент розбивши скло пустих надій...

Не питай мене, чому пишу
Ці безглузді строки, марні рими...
Десь за літом знову будуть зими,
Марно в серці спогади ношу...

Анонім

Надто ковзко іти по перилам своїх думок
Небезпечно, але мене ти до себе кличеш.
І хоч скільки б я не проходила цей урок,
Обпікаючи крила, щастя тобі я зичу.

Наболіли вже рани до закам'яніння слів -
Не кроваві, але такі глибокі й напрочуд свіжі.
Знову бачу, як ти проти мене сів
І підвівся ще ближче і знову ближче.

Твої щоки палали ніжним рожевим рум'янцем,
А в очах – наче здалека вогник мені світив.
Щось сказав і пішов. Жаль, що моїм бранцем
Ти не став. І сховалось на дні десь сяйво світил.

Зараз тижнями я чекаю від тебе листів
Це єдине, що в мене зосталось на пам'ять і спогад.
Та коли ж ти напишеш ті декілька слів?
Я про це попрошу сьогодні у Господа Бога.

Мини-путеводитель по Херсону

Держу пари, что не только коренные херсонцы, но и приезжие из сел и других городов давно уже не обращают внимания на так называемые достопримечательности нашего города. А между тем нам есть, чем удивить (побоюсь слова "гордиться"). Так что если к вам в гости приехали друзья из другого края, впервые попавшие в Херсон, подкиньте им эту статейку - не помешает. Да и сами почитайте, может, проснется любовь к родному городу.

РЫНОК

Самые крупные рынки Херсона – Днепроvский и Центральный – оживают рано утром и замирают только к вечеру. Как ни странно, но даже утром 1го января, когда весь народ чесной должен смотреть сладкие новогодние сны, на херсонских рынках полно народу. Найти можно практически все. Главное – не заблудиться. Особенно это касается Днепроvского рынка. Есть предположение, что его прообразом был знаменитый лабиринт Минотавра. Но херсонцы давно научились находить здесь ходы и выходы без всяких нитей и карт. Особо опытные покупатели успевают за день несколько раз прокурсировать между Днепроvским и Центральным рынком. Кстати, чтобы не забыть, на каком из них вы находитесь, есть специальный ориентир. Бодрые возгласы «Золото-золото-золото! Куплю золото!» совершенно определенно подскажут, что вы на Центральном рынке.

ДРАМТЕАТР

По словам главного редактора газеты «СТУДІЯ» Екатерины Пономаренко, им Херсон может гордиться «без базара». (Да, не будь у нас ТАКИХ базаров, театр, наверное, был бы еще популярней!) А если серьезно, то даже приезжающие на гастроли театры отмечают любовь херсонцев к этому виду искусства. Так что если где кино и победит театр, то точно не в городе, где каждый год успешно проходит фестиваль «Мельпомена Таврии».

Правда, при посещении драмтеатра нужно учитывать, что не слишком дорогие билеты и прекрасные спектакли все-таки умудряются потрепать ваш кошелек. В буфете. Так что едой и водой следует запастись заранее. Не то второй акт будете смотреть злые и голодные, если денег на бутерброд с икрой не хватит.

Кстати, о КИНОТЕАТРАХ

Самые большие кинотеатры в Херсоне - это «Юбилейный» и «Украина». Пардон, первый – киноконцертный зал. Там, получается, можно лицезреть и кино, и концерты. Правда, у автора сих строк есть предложение переименовать «Юбилейный» в киноконцертный выставочно-продажный зал. Так как человек несведущий, попав туда, может подумать, что ошибся, и его занесло в магазин, где регулярно проводятся ярмарки и распродажи.

Но у наших кинотеатров есть дополнительная функция. Пока вы ожидаете начала сеанса, можете понаблюдать за покатушками на скейтах и велосипедах местной молодежи. Они очень любят собираться возле «Украины», аккурат напротив «белого дома». Наверное, привлекают внимание местных властей.

СУВОРОВА

Улица Суворова! Вот самое популярное место

для встреч и прогулок в Херсоне. Здесь сходятся все пути и дороги наших горожан. И даже иностранцев можно встретить. Они любят гулять по Суворова, и вы легко распознаете в толпе их удивленную иностранную речь.

Трудно описать достоинства этой улицы, по которой прогуливаются и веселые дружные компании, и влюбленные парочки. Здесь и кафе, и магазины, и стройка, и излюбленное херсонцами мягкое мороженое, за которым всегда нужно выстаивать километровые очереди... Минуточку... Стройка? Да, теперь на Суворова не развернешься. Старые здания легко теряются на фоне грандиозного строительства, которое здесь затеяли. А еще на Суворова, возле магазина быттехники, часто (особенно на праздники) собираются брейкеры. И, естественно, не просто так, покрасоваться, а потанцевать и порадовать херсонцев (ну и всех остальных любителей В-ВОУев).

Ах, да. И еще большой экран на Суворова. Эта достопримечательность скорее служит ориентиром для встреч. Но пока вы кого-то ждете, можете насладиться рекламой майонеза «ОЛИС» и «Райффайзенбанк Аваль».

ПАРКИ

В центре города парка два (остальные, мелкие, разбросаны по районам). «Комсомольский» (который на самом деле им. Ленинского комсомола) и парк им. Ленина.

Погулять можно в обоих, но с детьми лучше идти в «Ленинский». Там и аттракционы, и лошадки, и сладкая вата. И смешные дяденьки и тетеньки, фальшиво орущие в караоке возле знаменитого дуба. Хотя и в «Комсомольском» есть пара качель. И даже «чертово колесо». С него можно увидеть Днепр и ХГУ. А для любителей красивых фото здесь иногда включают фонтаны. Бывает даже с чистой водой.

НАБЕРЕЖНЫЕ

Если вам уже надоело гулять в парках и на Суворова, отправляйтесь на одну из херсонских набережных. На той, что «возле «Фрегата» и фонтаны почище, и с недавних пор периодически запускают «волшебные фонарики любви». А когда тепло – можно искупаться. Хотя нет, НЕЛЬЗЯ! Правда, в Херсоне всем плевать на запреты.

На набережной парка Славы тоже неплохо. Но туда долго спускаться. А особо впечатлительных гуляющих может напугать энергетика разума, исходящая от расположенной неподалеку библиотеки им. О. Гончара (загадочного здания в виде куба).

Разумеется, это далеко не все достопримечательности нашего города. Если вы знаете интересные места, которые, на ваш взгляд, стоит посетить, обращайтесь в редакцию «Студии». В следующем номере вас ждет «Топ тайных мест Херсона»!

Фрістайл від (про) 261! (Начало. Продолжение стр. 9)

Швидко пролетів другий рік навчальний.
Тільки б здати сесію - і ніяких пар.
Було дуже весело, класно нереально.
Від Руденка Жеки ви ловіть фрістайл!
Ш.К.

Уже первые числа июня, значит скоро расставание.
И никто не знает, как от этого не грустить.
Два месяца без тех, с кем весело на парах,
И за лето невозможно никого забыть.

Ксюньчик, у неё будет меньше "энок",
И чаще все смогут видеть эту красоту.
Хорошая фигура - можно есть на переменах.
Класных поездок в Казачьи тебе, Ксю!

Дашенька, хорошенькая девочка, такая статная.
И весь ИФЖ на сто процентов мечтает о ней.
Но знает 261, что влюблена в другого парня.
Побольше на даче вкусных вишней и черешней!

Леся - милая кудряшка, сидит на первой парте,
Любит вступать в обоснованную полемику.
Пусть эту "солнышность" не утратит,
Ждём её хороших материалов на телике!

Аня - такая высокая смуглая брюнетка.
Я бы взял её сниматься в рекламе.
«Красивая девочка» - говорят парни с других факультетов,
Но не кукла - красотка с мозгами.

Настя - староста, ставит нам "энки", когда нас нет
Но мы всёравно свою Настеньку любим.
Договаривается, чтоб нам не покинуть университет.
Настя, мы прогуливать больше не будем!

Галя - это бесспорно ум, честь и совесть.
И профессионально стоит на приёме на площадке.
Зуб даю, что если обратиться - она поможет.
Пусть с Димончиком будет всё гладко.

Пришла очередь сказать о красотке Алине.
Мало тех, кто не оглядываясь проходит.
Супер-фигура, красивые волосы длинные
И учится на пять - не знаю, как так выходит!

Александро, тот что Иванчук - просто красавчик.
И чем-то напоминает Харламова Гарика.
Но никто не поспорит, что круче наш Санчо
Сидит, всё время триндит за первой партой.

Возле него должны быть строки об Оле,

Ведь я их уже расцениваю, как одно целое.
Оля постоянно с ним бегаёт в столовую,
Остается худенькой, а скоро будет загорелой.

Вовчик... Только он нас сможет защитить
И указать на то, что мы можем делать.
Если Вовчик у нас, значит мы уже правы
Будет проводить расследование, несомненно.

Есть в 261 и девочка-фейерверк, тѐла-фiesta.
Занимается своими делами и газетой нашей.
Это Катя, её громкий смех просто прелестен,
Пусть всё так же будет журналисткой и дальше!

Ванѐк - это просто, футбольный бог.
Ну а для девочек не только футбольный!
Гонит так, как бы никто другой не смог.
С Острова, парень светленький, такой прикольный.

Андрей - это сила двестишестидесятипервой.
Качалочка, турник, у Афанасьева таэквон-до,
Четыре и ноль за год балл средний.
Смотрите, как парниша успеваёт и то, и то!

Ира - ещё одна умненькая девочка у нас.
Не поднимает руку, но всегда всё знает.
Получает пятёрки и посещает вокальный класс.
Ещё одно удивление - как так успеваёт?

Юля тоже в хоре, выступает на концертах,
Не знаю, не надоели ли жѐлтые платья.
Но на парах всегда красива, за это респект ей.
Получается учиться и на сцене распеваться.

Маша после пар садиться на пятёрку
И на пары тоже на этом маршруте приезжает.
Удивительно, но и пятёрки идут в зачѐту.
По ходу, эта цифра, её окружает.

Рута... Действительно Рута, никак по-другому.
И все знаем красивую историю имени.
Придумала издание о своей крутой двойке.
Ручочка, только о таракашках не пишите!

Но если Руту не назвать никак по-другому,
То есть Ксюньчик, Капиносик, Капризонѐ.
На таэквон-до может отбить голову.
Вот такие серьёзные девчонки, в Каховке Новой!

Настя учится с нами, но не мало "энок",
Но всё нормально - уважительные причины.
Настя - проводи вместе с нами весь курс третий!
261 ждѐт тебя очень сильно!

Фрістайл від (про) 261! (Продолжение. Начало стр.8)

Олеся - самая умная девочка на ИФЖ.
И самый трушный журналист в этом же институте.
Гитара, пять по учёбе, пресса и ТВ.
Это эталон, и так делать стремиться будем.

Саша, что Шершень, уже устроилась на работу,
По ходу третий курс будет индивидуальным.
Но приходи, навещай нас более часто, Санёчек,
И из-за твоих "Диких Собак" гордость распирает!

Эпицентр группы, солнце нашей Солнечной системы,
Солнце просто так, многие говорят, что милая.
На контракте, но выше четвёрки бал средний.
И Саша на ИФЖ уже Капон, а на Година.

И пусть будет лето классным, для всех крутых.
Для тех, кто к нам приложил руку.
Они знают нас, мы знаем их.
И даже через 40 лет, таких людей не забудем!

Василію Степанічу побажання тільки рідною.
Самий чьоткий мужик, як Д"артаньян.
Нехай Ваші спонсори не будуть бідними,
Ми про Вас знімемо кіно і попремо до Кан!

Вирішилось продовжувати мовою класною,
Оксані Анатоліївні дякую говоримо.
Завжди посміхається з усіх жартів,
Приховувати таку посмішку було б злочином.

І Євгенія Гергіївна завжди допоможе.
Знаємо це і на це дуже сподіваємось.
Її посмішка на Анатоліївні посмішку схожа,
Гарні викладачі у нас на кафедрі.

Хоча самий справжній зараз не в Херсоні,
Але йому респект, від кожного особисто.
Сергій Анатолійович знає всі закони,
Не кожному дають Заслуженого журналіста!

Любимо Наталію Василівну за її розумність
І за те, що нагадує за журналістику в інтернеті.
Можна завжди дати відповідь, має профіль на фейсбуці.
Здоров"я Софійці і великої зарплатні в університеті!

А Юлія Миколаївна - частинка добра.
Ходить така гарна, завжди посміхається.
Але ж напевно вдома скупа сльоза.
Що ж тут поробиш - Сандро випускається...

З"явився на нашій кафедрі, як Чорна Блискавка
Харизматичний, як Джим Керрі, в захваті дівчата.
Ігорі Миколайовичу, теж гарного літа Вам,
Щоб все було добре на роботі і на хаті!

Нарешті говоримо декілька слів про маму.
Та й не просто слова, а суцільні подяки.
Дякуємо Богу за зустріч, Ольго Віталіївно!
Обіцяймо гарно вчитись і дружби не втратити.

Наскільки б не бути майстром слова, всього не сказати.
Це треба бачити, це треба відчутти!
Не засмучуємось, що скоро розлучимось, бо знаємо -
Знову побачимось, продовжимо студентство але вже
на третьому курсі)))

Женьку знають в
усьому інституті.
А він,напевно,весь
ХДУ знає.
Напишемо й про
нього в нашій
"Студії".
Хоч його рими і
трішки погані.
(Шалена Кет)

Былина

Жила-была на севере княжая рада. Да не по доброй воле туда попала, а наказание отбывала. Да помиловал их Царь. В родные края вернул. И зажили они как прежде.

Да недолго опочивала мятежная рада 261 после возвращения из ссылки. Заиграла вновь кровушка богатая. Днём ясным глашатай Царицы пожаловал и провозгласил, что надобно послать к ней гонца. Пришёл гонец, да с недобрыми вестями: наполнить казну нужно 200 гривнями княжими. За такую жертву, мол, наградят их десятью приглашениями волшебными на гулянья лицеприятные. Поднялася тут силушка богатая, вскипела волною: «У самих нас казна пуста, податей собирать не из кого! Не дадим мы гривен княжеских!».

Склонил гонец голову, не зная, что делать-поделать. Да выступил тут богатырь прекрасный: «Не кручинься ты. Пойдём у Царицы спросить, почему такую подать нам назначила и такую награду нам пожаловала!». И отправились они в путь далёкую. Встретила их Царица

не в добром духе: «Как так - не хотите? Что ж это вы Отчизну не уважаете так! Казну не наполняете? Волю высую не хотите исполнять? Ах, как вы проживёте-то без царской опеки?».

И возвратились богатырь с гонцом в свой удел: «Так мол и так... Держим оборону?». И встала рада 261 на рать: «Держим! Пустая казна – нечем платить».

Седмицу деньков держался мятеж. Вызывал богатыря, писаря журнального да гонца несчастливого и сам Царь – да и тогда держалася рада княжая.

Да только прошло деньков десяток – и иссяк дух боевой. Нашкребла по всем сусекам рада 200 гривен княжих. Выбирала меж собой и князей и княгинь на гулянья отправить, да так и не выбрала нужных десять. Лишь три, лицеприятные гулянья любящие, отправились туда.

Ослаб мятеж наш, да только силушка богатая ещё не иссякла! Видимо, услышит Отчизна ещё о раде 261, а может и наречённой уже 361. На всё воля Божья.

Писарь Вилла Гросс

Фрикицитатник

- Я - женщина серьезная, не бросаю слова на ветер, как некоторые мужчины (НВ)
- Саша, ты перекормленная Анджелина Джоли (Кэт)
- Твоя мама напишет методичку «208 способов перекормить Анджелину Джоли за 18 лет»(Кэт)
- Такая *опа, что мне кажется, она живет своей жизнью (О.К.)
- Попробуйте только опять ржать всю пару!
-Запретный плод сладок (Олесья, Кэт, Капон)
- С КЭПом в сердце (Кэт)
- -Я подумала...
- -О, нет, больше так не думай (автор остался забыт)
- І це такий голосок у дівчини, яка куре з пельонок?! (ПолиЧешКО)
- На следующей паре все любители задних мест пересаживаются на перед. (Полищук)
- Песня инвалида: «Единственная ногааа-аа» (Капон)
- -ну, он сейчас не работает
-а где вы берете деньги?
-не берем мы денег (автор остался забыт)
- Але ж вона...не журналіст....вона.....НІХТО! (Эндрю)
- Как человек может играть в футбол, если его любимый фильм «Амели»? (Ваня)
- Думайте сначала о себе, как о женщине, а уж потом как об источнике информации (Осолодкин)
- Откуда появились хемобактерии?
-Ты что, дура? Они вулканы ели! (Капон и Ксю)
- -...с растаманом.
-да, с отаманом!
- Неологізм треба придумати...Давайте, Василь Степанович, ви ж любите придумувати (Додончик)
- Пролетела стая птиц, и закапало с ресниц (Полищук)
- -Євреї теж грають в шашки (Василь Степанович)
- Вам півасіка не дати? (Цурканчик)

Гороскопчег

Олесья Товсточуб

Овны

Приготовьтесь до неочікуваних зустрічей при незвичайних обставинах. Остерігайтесь флірту під час навчання. Починайте готуватись до сесії.

Телець

Настав час відпочити від роботи і приділити увагу коханій людині. Контролюйте свої емоції, проявляйте максимум толерантності. Але не забудьте, що сесія на носу.

Близнюки

Зміни стукають у двері вашого життя. Не вагайтесь, захочете ви змінити сімейне положення, місце проживання, навчання, роботу – в будь-якому випадку на вас чекає успіх.

Рак

Головне зараз – професійні справи та друзі. Будь-яка інформація, яку ви отримаєте у кінці місяця, допоможе у досягненні цілей та багато чого прояснить.

Леву

Ваші думки, внутрішні монолози, потайні бажання мають великі шанси бути почутими та виконаними. Тому налаштовуйтеся на позитив. Менше сидіть у Контакті.

Діва

В червні ваше місце не на сцені, а в залі для глядачів. Спостерігайте, набирайтеся життєвого досвіду. Нове запланення не змусить на себе чекати: вам закружать голову і подарують масу приємних емоцій.

Терезу

Почніть укріплювати ваше матеріальне становище. Літо готує наступний етап у житті. Готуйтеся до сесії, а потім і відпочити приємно буде.

Скорпіон

На початку місяця будьте в курсі всіх справ, у середині – обережність не завадить, а в кінці ви будете щедро нагороджені за слухняність. Нагадує: «ВКонтакте» - зло.

Стрілець

Вам запропонують цікавий проект, за яким стоять непогані грошики. Але прийдеться працювати зранку до ночі. Будьте впевнені: він приведе вас туди, куди треба.

Козеріг

Не бійтесь бути трудоголіком. На шляху до успіху усі засоби підійдуть. Якщо на кар'єрному фронті на вас чекають зміни, то особисте життя порадує приємною стабільністю.

Водолій

Наближається перемога над конкурентами. Тому головним буде ваше бажання, а сил вам вистачить навіть на те, щоб одночасно вести кілька ділових проектів, паралельно отримуючи з них непогані грошовий прибуток.

Риби

Гроші будуть надходити із найрізноманітніших джерел. Поки що на ризик краще не йти. У романтичних відносинах будьте обачливими.

Засновник: 261 група
Головний редактор:
Катерина Пономаренко
[http://vkontakte.ru/
id14443275/](http://vkontakte.ru/id14443275/)

Заступник головного редактора: Галина Вишневська
Художній редактор:
Олександра Годіна

Наклад: не визначений
Розповсюджується на території ІФЖ ХДУ